

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14CoP/4/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613201410
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:6613201410.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľky: P. D., rod. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XXXX/X, Y., občianky SR, právne zastúpenej JUDr. Jankou Vasilovou, advokátkou, Kudlovska 1, Humenné, proti odporcovi: L. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX, za účasti maloletej Y. D., nar. X.X.XXXX, bytom u matky, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné, pracovisko Snina, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletemu dieťaťu na čas po rozvode manželstva, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 19P/211/2013-215 zo dňa 27.1.2016, zhodou hlasov členov senátu takto

r o z h o d o l :

Potvrďuje rozsudok súdu prvého stupňa.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že:

„Upravuje styk otca s maloletou Y. D. tak, že odporca je oprávnený stretávať sa s maloletou Y. D. každý tretí víkend v mesiaci a to v piatok od 9.00 hod. do 10.30 hod. za účasti psychologičky na oddelení poradensko-psychologických služieb ÚPSVaR Humenné, pracovisko Snina s tým, že účastníci konania a maloletá sú povinní dostaviť sa v stanovenom čase na ÚPSVaR Humenné, pracovisko Snina a v sobotu a v nedeľou v čase od 9.00 hod. do 11.00 hod. a od 15.00 hod. do 17.00 hod., s tým, že otec sa stretne s maloletou v stanovenom čase pred bytovým domom, v ktorom maloletá býva a stretnutia prebehnú za prítomnosti matky.

Matka je p o v i n n á maloleťu na styk s otcom riadne pripraviť.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Náhradu súdneho poplatku Slovenskej republike nepriznáva.

Odporca je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné náklady na znalecké dokazovanie vo výške 129,48 eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Náhradu nákladov na znalecké dokazovanie vo výške 129,48 eur Slovenskej republike nepriznáva.“

V dôvodoch rozsudku uviedol, že na tamojšom súde sa vedie konanie vo veci rozvodu manželstva účastníkov konania a úpravy práv a povinností rodičov k maloletej Y. D., nar. X.X.XXXX. Okresný súd Humenné vo veci rozhodol rozsudkom č. 19P 219/2013-141 zo dňa 19.12.2014. V časti rozvodu

manželstva účastníkov konania, zverenia maloletej do osobnej starostlivosti matky a v časti výšky výživného zo strany otca rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15.1.2015. Uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 14CoP/2/2015-180 zo dňa 26.3.2015 bol rozsudok súdu prvého stupňa v časti úpravy styku otca s maloletou, v časti náhrady trov štátu a náhrady trov konania zrušený a v tejto časti bola vec vrátená súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Súd prvého stupňa konštatoval, že účastníci konania majú problém komunikovať medzi sebou, čo sa odrazilo najmä na stretávaní sa otca s maloletou. Podľa znaleckého posudku znalkyňa nemohla určiť, aký je vzťah medzi otcom a maloletou a to z dôvodu, že otec žiadal, aby sa dostavil ku znalkyni po víkende, ktorý strávi s maloletou, čo sa však neuskutočnilo, vzhľadom na postoj oboch účastníkov konania. Zo znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že maloletá momentálne nie je schopná stretávať sa s otcom bez prítomnosti matky z dôvodu, že je na matku veľmi fixovaná. Na druhej strane vzhľadom na to, že maloletá stále rastie, matka by ju mala vždycky na styk s otcom riadne pripraviť, komunikovať s ňou a snažiť sa ju na toto stretnutie pripraviť. Znalkyňa doporučila, aby postupne nechávala dieťa samotné s otcom a vzdialila sa na kratšiu dobu od maloletej a postupne tieto intervaly predlžovala. Úprava styku však vyžaduje komunikáciu medzi rodičmi, títo spolu nie sú schopní komunikovať a ich správanie sa ich predurčuje na psychologické sedenia na sociálnom pracovisku, kde by sa mali spolu naučiť komunikovať, keďže majú spoločne vychovávať maloletú dcéru, kde by sa mali naučiť ako má matka pripraviť maloletú dcéru na stretnutie s otcom a otec, aby zároveň rešpektoval režim maloletého dieťaťa.

V priebehu konania sa situácia medzi rodičmi nijako nezlepšila. Otec nevyužíva súdom stanovenú úpravu styku a maloletú navštevuje maximálne jedenkrát do mesiaca, čo odôvodňuje nedostatkom finančných prostriedkov. Takto aj navrhol upraviť styk, a to štyri po sebe idúce dni raz mesačne, aspoň sedem hodín denne bez prítomnosti matky. V prípade, ak je prekážka, pre ktorú sa styk neuskutoční, na strane matky, otec maloletej okamžite kontaktuje políciu, že mu matka neumožnila styk s maloletou, hoci na to mala odôvodnené dôvody (operácia matky, choroba maloletej). Vzťah medzi otcom a maloletou sa nezlepšil. Táto nechce ostávať s otcom sama a ako to vyplýva, zo správy psychologičky pri rozhovore o otcovi sa správa odmietavo. V súčasnosti maloletá navštevuje predškolské zariadenie, pričom chodí iba na štyri hodiny a adaptácia na škôlku jej trvala pomerne dlho a vyžadovala aj pomoc psychologičky. Skutočnosť, že maloletá má adaptačné problémy, potvrdzuje aj posudok o dlhodobom nepriaznivom zdravotnom stave dieťaťa zo dňa 22.7.2015, z ktorého vyplýva, že ide o dieťa s výraznými poruchami psychiky a správania v zmysle precitlivenosti, emočnej lability, nedostatočnej sociálnej adaptácie, negativizmu, odmietania jedla, nespokojnosti, silne citovo naviazané na matku. V priebehu konania otec opakovanne deklaroval snahu zlepšiť vzťah medzi ním a maloletou aj za pomoci psychologičky, ale v priebehu konania k žiadnej zmene nedošlo. Na predvolania úradu práce, oddelenia poradensko-psychologických služieb sa nedostavil z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov, takže k žiadnemu stretnutiu matky, maloletej a otca za prítomnosti psychologičky nedošlo. Súd to hodnotil tak, že otec maloletej neurobil nič pre to, aby sa vzťahy medzi ním a matkou ako aj medzi ním a maloletou zlepšili. Mal za nepochybné, že stretnutia otca s maloletou sú problematické.

Prvostupňový súd preto úpravu styku riešil tak, že určil jeden víkend v mesiaci, a to od piatku do nedele. Zohľadnil pri tom aj skutočnosť, že maloletá si zvyká na materskú školu a jej neprítomnosť jeden deň v mesiaci, by tento adaptačný proces nemala narušiť. Zároveň určil prvý deň stretnutia otca s maloletou za prítomnosti psychologičky, ktorá môže pomôcť maloletej zlepšiť vzťah s otcom a zároveň usmerniť rodičov, ako sa majú v prítomnosti maloletej správať, čo môžu od nej očakávať a ako reagovať v stresových situáciách. V sobotu a v nedeľu súd určil styk otca s maloletou za prítomnosti matky, vychádzajúc zo záverov psychologických vyšetrení, z ktorých vyplýva, že maloletá je silne emočne viazaná na matku a akúkoľvek zmienku o otcovi odmieta, resp. reaguje odmietavo. Súd určil styk doobeda aj poobede, rešpektujúc vek maloletej, ktorá počas obeda spí.

Výrok o náhrade trov medzi účastníkmi konania odôvodnil prvostupňový súd aplikáciou ustanovenia § 144 O.s.p. Konštatoval, že náhradu trov konania účastníkom nepriznal, pretože nezistil žiadne okolnosti ani pomery účastníka, ktoré by priznania týchto trov odôvodňovali.

Nespoplatnenie konania súdnym poplatkom odôvodnil aplikáciou ust. § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a tým, že povinnosť zaplatiť súdny poplatok odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, ak súd tak rozhodne, alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi. V danom prípade

navrhovateľka je oslobodená od platenia súdnych poplatkov, preto súd náhradu súdneho poplatku Slovenskej republiky nepriznal.

Výrok o náhrade trov štátu bol odôvodnený s odkazom na ust. § 148 ods. 1 O.s.p. Vo veci bolo nariadené znalecké dokazovanie pričom znalkyňou J.. P. X. bol súdu predložený znalecký posudok. Znalkyni bola priznaná uznesením Okresného súdu Humenné č. 19P 211/2013 zo dňa 1.12.2014 odmena vo výške 258,96 eur, ktorá bude uhradená zo štátnych prostriedkov vzhľadom na skutočnosť, že vo veci nebola zložená záloha na znalecké dokazovanie. Keďže vypracovanie znaleckého posudku bolo v záujme oboch účastníkov konania, pretože predmetom znaleckého posudku bolo najmä posúdenie vzťahu rodičov k maloletej a úprava styku rodičov k maloletej dcére na čas po rozvoze, súd náklady na znalecké dokazovanie rozdelil na polovicu, pričom každý z účastníkov konania by mal uhradiť sumu 129,48 eur. Vzhľadom na to, že v danom prípade je navrhovateľka oslobodená od platenia súdnych poplatkov, Slovenskej republiky náhradu za znalecké dokazovanie vo výške 129,48 eur nepriznal. Zároveň zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 129,48 eur v lehote do 15 dní od právoplatnosti jeho rozsudku z dôvodu, že odporca nepreukázal dôvody pre oslobodenie od platenia súdnych poplatkov.

Proti tomuto rozsudku včas podal odporca odvolanie. Výslovne namieta výrok o úprave styku s maloletou a výrok o povinnosti nahradiť štátu trovy konania v sume 129,48 eur. Vo vzťahu k výroku o úprave styku s maloletou odporca poukázal na závery súdnej znalkyne J.. X., ktorá robila súdno-znalecký posudok maloletej Y. D., otca a matky a vo svojej správe odporúčala, aby otec trávil s dcérou minimálne 4 hodiny v sobotu a v nedeľu, a to 2 krát mesačne. Okresný súd v Humennom, ale rozhodol, že otec bude tráviť s dcérou len 1 víkend v mesiaci a 1 piatok v mesiaci, dokopy to je len 9 a pol hodiny. Súdna znalkyňa p. J.. X. pritom odporúčala 2 víkendy, a to dokopy 16 hodín. Odvolanie vo vzťahu k výroku o povinnosti odporcu zaplatiť náklady na znalecké dokazovanie vo výške 129,48 eur odôvodnil tým, že požiadal súd o zbavenie povinnosti platenia súdnych poplatkov, nakoľko nedisponuje financiami, pracuje len zriedka, a aj to len brigádne.

V priebehu odvolacieho konania doručil odporca dňa 10.3.2016 súdu prvého stupňa vyplnené tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorý navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, v ktorom, okrem dokladovania svojich majetkových a zárobkových pomerov, požiadal súd prvého stupňa, aby urýchlene rozhodol o jeho oslobodení od súdnych poplatkov, nakoľko je evidentné, že nemá finančné prostriedky ani na výživné, nie to na súdne poplatky. K tlačivu pripojil výpisy z účtu, ktorého majiteľom je jeho mama U. D.Á., na ktorý mu jeho zamestnávateľ posielala mzdu.

Navrhovateľka sa k odvolaniu odporcu nevyjadřila.

Opatrovník maloletej v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že dôvody odporcu, ktoré uvádza vo svojom odvolaní, považuje za neopodstatnené. Má za to, že rozsudok Okresného súdu v Humennom v právnej veci sp. zn. 19P/211/2013, najmä vzhľadom na súčasný stav a vek maloletej Y., ako aj vzhľadom na závery znaleckého posudku z 22.9.2014 č. 3/2014 súdnej znalkyne z odboru klinickej psychológie J.. P. X. je správny. Táto súdna znalkyňa uviedla, že dieťa zatiaľ nie je schopné stretávať sa s otcom bez prítomnosti matky, pretože je na ňu veľmi fixované. Podľa jej názoru účastníci konania vstupovali do manželstva nezrelí a ani v súčasnosti nie sú schopní spolu komunikovať, je tu medzi nimi zjavná nevraživosť a preto potrebujú spoločné konzultácie na referáte poradensko-psychologických služieb tamojšieho úradu. Vzhľadom na tieto závery ako aj správy z Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie v Snine považuje rozhodnutie Okresného súdu v Humennom za správne.

Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), prejednal podané odvolanie bez nariadenia pojednávania. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku uverejnil na úradnej tabuli súdu (§ 211 ods. 2, § 156 ods. 3 O.s.p.). Preskúmal napadnutý rozsudok i konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 212 ods. 1, 3 O.s.p. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, nad rámec ktorých nebol oprávnený ani povinný rozhodnutie súdu prvého stupňa preskúmať. Výnimkou by boli len prípadné vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Po takomto preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody nie sú spôsobilé prívodiť zmenu, či zrušenie rozsudku súdu prvého stupňa vo výrokoch o úprave styku otca s maloletou dcérou a o

povinnosti odporcu zaplatiť prvostupňovému súdu náklady na znalecké dokazovanie vo výške 129,48 eur.

Prvostupňový súd pre účely rozhodnutia o tejto časti konania súvisiacej s prejednaním návrhu na úpravu styku otca s maloletou vykonal v potrebnom rozsahu dokazovanie a zo skutkových okolností zistených na základe vykonaného dokazovania vyvodil aj správny právny záver. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, na ktoré v podrobnostiach odkazuje a k odvolacím námietkam odporcu už len dopĺňa.

Vo veciach úpravy styku musí brať súd do úvahy špecifiká každého jedného prípadu a z týchto skutočností vyabstrahovať, čo je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Neexistuje šablóna, v rámci ktorej by mohlo byť skonštatované, že úprava styku rodiča s maloletým dieťaťom podľa určitého vzorca (rozsah a forma) je optimálna a v jeho najlepšom záujme. Majúc na zreteli uvedené je možné tvrdiť, že umožnenie styku rodiča s maloletým dieťaťom v primeranej miere je závislé od hodnotenia konkrétnej situácie súdom na základe posúdenia dôkazov a zistených skutočností.

Znenie ustanovenia § 24 ods. 4 zákona o rodine zdôrazňuje záujem dieťaťa ako dlhodobu všeobecne prijímané kritérium vyplývajúce z celkového kontextu právnej úpravy vzťahov medzi rodičmi a deťmi, ako i z Dohovoru o právach dieťaťa. Európsky súd pre ľudské práva v tejto súvislosti pripomína, že medzi záujmom maloletého dieťaťa a jeho rodiča sa musí nájsť spravodlivá rovnováha (viď rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva Olsson vs. Švédsko č. 10465/83). Prisúdil sa zvláštny význam zvrchovanému záujmu dieťaťa, ktoré podľa svojej povahy a závažnosti môže prevážiť nad záujmom rodiča.

Uvedené konštatovania majú na mysli potrebu nájdenia určitého a konkrétneho spôsobu zosúladenia toho, čo je v záujme maloletého dieťaťa a čo je v záujme jeho rodičov. Keď ich vzájomná korelácia z objektívnych alebo subjektívnych dôvodov možná nie je, prednosť má vždy záujem maloletého dieťaťa.

Záujem maloletého dieťaťa musí byť teda vždy postavený na piedestál, a preto nie je umožnené rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie alebo rozvoj dieťaťa (viď rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva Elsholz vs. Nemecko č. 25735/94, Ignaccolo-Zenide vs. Rumunsko č. 31679/96, Nuutinen vs. Fínsko č. 32842/96).

Rozhodnutie o úprave styku rodiča s dieťaťom je v praxi otázkou veľmi citlivou, o to viac v prípadoch, ak rodičia pri riešení tejto otázky prejavujú vzájomné negatívne postoje, často na úkor maloletého dieťaťa. Rodičia, často zaslepení nevraživosťou voči sebe, neuvedomujú si psychologické následky, ktoré spôsobujú pri realizácii styku dieťaťa.

V prejednáwanej veci prvostupňový súd stanovil možnosť stretávania sa otca s maloletou dcérou každý tretí víkend v mesiaci, a to v piatok od 9.00 hod. do 10.30 hod. za účasti psychologičky a v sobotu a nedeľu v čase od 9.00 hod. do 11.00 hod. a od 15.00 hod. do 17.00 hod. za prítomnosti matky.

Odporca svojim odvolaním napadol takto stanovenú úpravu styku s maloletou dcérou z dôvodu, že okresný súd rozhodol, že bude tráviť s dcérou len 1 víkend v mesiaci a 1 piatok v mesiaci, dokopy 9 a pol hodiny, pričom súdna znalkyňa J.. X. odporúčala 2 víkendy, dokopy 16 hodín.

Odvolací súd má za to, že prvostupňový súd správne pri rozhodovaní vychádzal v prvom rade zo záujmu maloletého dieťaťa a z pomerov konkrétneho prípadu. Vzhľadom na náležité zohľadnenie pomerov konkrétneho prípadu prvostupňovým súdom, a to vzdialenosti pobytu otca od bydliska maloletej, veku maloletého dieťaťa a jeho obvyklý režim, i obsahu správ oddelenia poradensko-psychologického oddelenia služieb, stanoviska opatrovníka, ako aj negativistického vzájomného postoja rodičov, niet dôvodu nesúhlasit' s jeho názorom na rozsah upraveného styku oprávneného rodiča s maloletou. Súd hodnotí aj znalecký posudok v zmysle zásad daných ust. § 132 O.s.p. a je oprávnený, ba aj povinný reagovať v rozhodnutí na situácie, ktoré nastanú po podaní posudku. Nemusí preto prevziať do rozsudku v celom rozsahu to, čo znalec odporučil.

V tejto súvislosti odvolací súd navyše zdôrazňuje, že obaja rodičia sú povinní viesť dieťa k pozitívnemu vzťahu k druhému rodičovi a pôsobiť na dieťa v záujme pozitívneho vzťahu k druhému rodičovi. Mali by

vyvinúť snahu nielen umožniť styk s druhým rodičom, ale i vytvoriť zmysluplný, láskyplný a pravidelný vzájomný vzťah rodičov s maloletým dieťaťom, nakoľko prenášanie nezhôd zo vzťahu rodičov do konania o úpravu styku s maloletým dieťaťom má nepochybne nepriaznivý vplyv na celkový rozvoj a vývin maloletého dieťaťa a môže viesť k nezvratným negatívnym následkom vo vzťahu k jeho emocionálnemu a psychosociálnemu vývoju.

Riadiac sa týmito úvahami dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok vo výroku o úprave styku otca s maloletou dcérou je správny a zákonný.

Nie je dôvodná ani odvolacia námietka odporcu voči výroku, ktorým bol zaviazaný zaplatiť trovy konania štátu vo výške 129,48 eur. Ide o náklady, ktoré vznikli štátu v súvislosti s vyplatením znalečného znalkyni J. P. X. za vypracovanie znaleckého posudku.

Odporca sa odvolaním domáhal zbavenia povinnosti „platenia súdnych poplatkov“ a podaním „Tlačiva pre dokladovanie pomerov účastníka konania ...“ (podaným na súde dňa 10.3.2016) žiadal priznať mu oslobodenie od súdnych poplatkov z dôvodu, že nedisponuje finančnými prostriedkami, pracuje len zriedka a aj to len brigádne.

Odvolací súd zdôrazňuje, že inštitút súdneho poplatku, upravený zákonom č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, je odlišný od inštitútu náhrady trov konania štátu podľa § 148 O.s.p. Poplatková povinnosť, teda povinnosť platiť súdne poplatky a povinnosť nahradiť trovy konania štátu sú dve rozdielne povinnosti. Inštitút súdnych poplatkov upravuje zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Uvedený zákon v ustanovení § 4 ods. 1 taxatívne vymenúva konania, ktoré sú od súdneho poplatku oslobodené ex lege (zákonné vecné oslobodenie) a ustanovenie § 4 ods. 2 vymenúva osoby, ktoré sú od súdneho poplatku oslobodené ex lege (zákonné osobné oslobodenie). Možnosť individuálneho oslobodenia od súdnych poplatkov upravuje aj Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 138 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého môže súd priznať účastníkovi na jeho návrh celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie. Avšak ani prípadné súdom priznané oslobodenie od súdnych poplatkov (ktoré sa vzťahuje len na prípadnú poplatkovú povinnosť), automaticky nezbavuje neúspešného účastníka konania povinnosti nahradiť trovy konania úspešnému účastníkovi resp. štátu.

V prejednávanej veci prebieha konanie o úpravu styku s maloletým dieťaťom t.j. ide o súdne konanie vo veci starostlivosti o maloleté dieťa, ktoré je v zmysle § 4 ods. 1 písm. a/ zák. č. 71/1992 Zb. vecne oslobodené od platenia súdnych poplatkov. Keďže odporcovi nevznikla poplatková povinnosť a ani mu nebola uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok, nebol dôvod rozhodovať o jeho žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov, a preto odvolací súd o nej nerozhodoval.

Podľa § 148 ods. 1 O.s.p. štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd prizná.

Citované ustanovenie § 148 O.s.p. upravuje náhradu trov konania štátu, ktorý má podľa výsledku konania právo na náhradu trov, ktoré platil. Povinnosti nahradiť trovy konania štátu môže byť zbavený iba ten účastník, u ktorého sú predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že v prejednávanej veci sú splnené zákonom stanovené podmienky pre uloženie povinnosti odporcovi nahradiť štátu trovy konania, ktoré mu vznikli zaplatením trov súvisiacich s nariadeným znaleckým dokazovaním. Pri posudzovaní dôvodnosti tejto povinnosti sa odvolací súd v súlade s § 148 O.s.p. zaoberal aj otázkou, či u odporcu nie sú splnené predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov a dospel k záveru, že u odporcu tieto predpoklady naplnené nie sú. Odporca v odvolaní a Tlačive pre dokladovanie pomerov účastníka konania síce deklaruje svoje nepriaznivé finančné pomery, avšak zo spisu nie je zrejmé, že by odporca mal nejaké zdravotné resp. iné vážne obmedzenie, ktoré by mu znemožňovalo zamestnať sa, práve naopak, zo spisu vyplýva, že odporca pracoval v Českej republike, neskôr v Anglicku a napokon aj na Slovensku a sám udáva že pracuje, avšak len zriedka a aj to len brigádne. Za danej situácie aj odvolací súd má za to, že u odporcu nie sú naplnené predpoklady pre oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, a preto

aj tento výrok rozsudku, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť nahradiť štátu trovy konania, ako náhradu za znalecké dokazovanie vo výške 129,48 eur, je správny a v súlade so zákonom.

Uplatnené odvolacie dôvody odporcu nemohli viesť k zmene záverov súdu prvého stupňa o nepriznaní ďalšej náhrady trov štátu (štát nepodal proti tomuto výroku odvolanie) ani o nepriznaní náhrady trov účastníkom konania, hoci tieto ako súvisiace výroky (§ 206 ods. 2 O.s.p.) mohli byť predmetom prieskumu.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p..

Predmetom odvolacieho konania bol len nárok, ktorý môže byť predmetom konania aj bez návrhu, preto v tomto konaní zo zásady platí záver, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.